

парична помощ, премия, награда, привилегия и пр., или пъкъ — вследствие принудата. Отъ казаното не трѣбва да се разбира, обаче, че всички мѣроприятия и отъ всички стопани, се посрѣщатъ съ такова безразличие. Съ посоченитѣ примѣри искаме да подчертаемъ, само, че много отъ мѣроприятията по подобрене нашето земеделско стопанство, все още не сж станали плътъ и кръвъ на самото население, а му се налагатъ отъ вънъ. Дължи се на обстоятелството, че нѣма една координираностъ между отдѣлнитѣ институти, работящи въ тази областъ и, че не се поддържа достатъчно жива връзка съ населението и неговитѣ организации. Повечето отъ стопанскитѣ организации не проявяватъ никакво творчество и самоинициатива. Животътъ имъ се поддържа изкуствено — съ инъекции. А тѣ биха могли да изиграятъ такава голѣма роля за изграждане материалната култура на населението. Крайно време е да се даде животъ на сжщитѣ — да имъ се влѣе малко повече кръвъ, като се осмисли и активизира тѣхната дейностъ. Не бива повече творческитѣ сили на народа да дремятъ, заключени въ уставитѣ и протоколитѣ на фиктивни и безжизнени стопански организации. Трѣбва да се разбере, че поминѣка и живота на селското население може да се подобрятъ само съ неговото безрезервно и активно участие, като се даде най-голѣмъ тласъкъ и подкрепа на **организираната общественно-стопанска инициатива**, въ лицето на селската община, кооперацията и стопанскитѣ и професионални организации, начело съ Земеделскитѣ камари. Държавата ще трѣбва да отстапи на сжщитѣ голѣма частъ отъ своитѣ функции и задачи, въ връзка съ подобренieto на земеделието и отраслитѣ му, като запази за себе си ръководната и контролна роля. Принципътъ на децентрализацията и самоинициативата едва ли другаде нѣкъде има такова колосално значение, както въ земеделско-стопанската деятелностъ и политика.

Силно впечатление прави, напоследъкъ, стремението къмъ пълна централизация въ тази областъ, като ръководството на почти всички мѣроприятия въ областта на стопанството се обсебва постепенно отъ Министерствата и дирекциитѣ въ София, отъ кждето се направлява цѣлитъ стопански животъ. Тази централизация има и нѣкои добри страни, но слабитѣ ѝ страни сж решително много повече и съ едно твърде пакостно влияние. Самоинициативата и отговорността на областнитѣ и мѣстнитѣ стопански служби и организации, сж сведени до минимумъ, което не може да не се отразява върху количеството и качеството на работата имъ и въобще — върху резултата отъ дадени мѣроприятия!

Трѣбва дебело да подчертаемъ необходимостта отъ **децентрализиране мѣроприятията** по подобрене земеделието и повдигне културния уровень на населението, което